

Dinija Bite

Briša stāsts

UDK 821.174-93-32
Bi930

Stāsts sacerēts un iesniegts rakstnieku konkursam
“Viegli lasīt”.

Konkursu rīkoja Latvijas Universitātes Latviešu valodas institūts
un Viegļās valodas aģentūra.

Grāmatas teksti ir viegļās valodas trešajā līmenī.

Tekstus pārbaudīt palīdzēja Valsts sociālās aprūpes centra “Rīga”
filiāles “Ezerkrasti” iemītnieki.

Fotogrāfijas no ģimenes albuma

Redaktore Vineta Bite

Viegļās valodas konsultante Irīna Meļņika

© Dinija Bite, teksts un foto

© Gunta Bite, foto, makets, vāka dizains

© Latvijas Neredzīgo bibliotēka, izdevums, 2023

Grāmata iespiesta tipogrāfijā “Dobums” Pērnavas ielā 47B, Rīgā

Šis ir stāsts par suni Brisi.
Viņš ir balts ar brūniem plankumiem.
Brisim nav astes.
Ar to Brisis atšķiras no citiem suņiem.

Brisis dzīvo pilsētā.
Viņam patīk staigāt pa pilsētu
un satikt daudz cilvēku.
Tad Brisis iet pie pavadas.
Brisim nepatīk pavada.
Viņam patīk skraidīt brīvi.

Visvairāk Brisis grib staigāt pa mežu un redzēt ēzus.
Tāpēc viņam patīk ar savu saimnieci braukt prom no pilsētas.

Jaunas vietas Brisim ļoti patīk.
Tur ir visādas smaržas.
Smaržas palīdz sunim iepazīt pasauli.
Šajā stāstā Brisis iepazīst draudzību.

Brisis ielēca mašīnā.

Bija skaista vasaras diena.
Zilajās debesīs lidinājās putni.
Bet pilsētas ielas bija pilnas ar mašīnām.
Bija sākušās brīvdienas!
Tāpēc daudzi cilvēki brauca uz jūru.
Arī saimniece ar Brisī negribēja palikt pilsētā.
Saimniece nolēma braukt uz laukiem.
Tie ir tālu no pilsētas.
Tāpēc saimniece un Brisī brauks ar mašīnu.

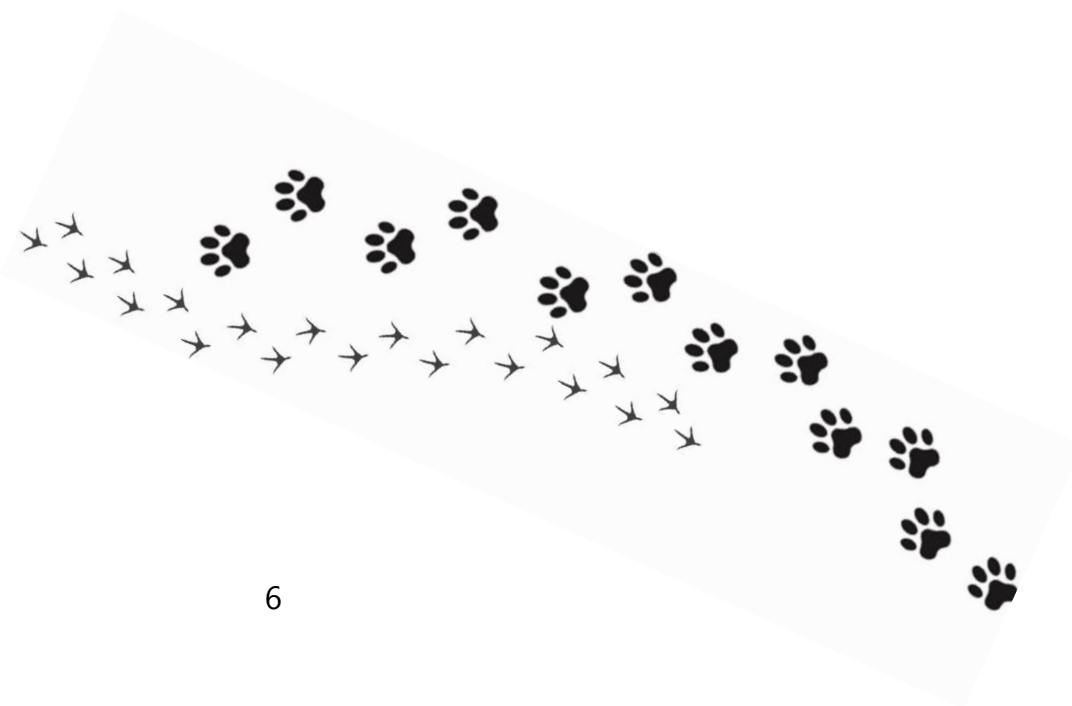
Saimniece atvēra mašīnas durvis.
Brisī ielēca mašīnā.
Pilsētas sunim Brisim lauki bija kaut kas jauns.
Tāpēc suns bija priecīgs par gaidāmo braucienu.

Ceļš uz laukiem bija tāls un nogurdinošs.
Brisim bija grūti nosēdēt mašīnā.
Viņš skatījās pa logu.
Pa mašīnas logu Brisī redzēja mežus un pļavas.
Māju bija maz.
Pēc stundas saimniece iebrauca lauku mājas pagalmā.
Brisī priecīgs izlēca no mašīnas un izstaipījās.

Brisim laukos patika.
Te viņš varēja staigāt bez pavadas.
Saule spīdēja spoži un sildīja suņa mīksto spalvu.
Vējš pūta Brisim degunā visādas smaržas.
Dažas smaržas Brisis jau zināja.
Piemēram, ceptas gaļas smaržu.
Gaļas smaržu Brisis pazina visur.

Taču visvairāk laukos bija svešu smaržu.
Tādas smaržas Brisis vēl nezināja.
Laiks izpētīt jauno vietu!

Brisis skraidīja pa pagalmu un visu ostīja.
Pie mājas viņš ostīja puķes.
Pļavā smaržoja pēc nopļautas zāles.

Brisis ostīja puķes pie mājas.

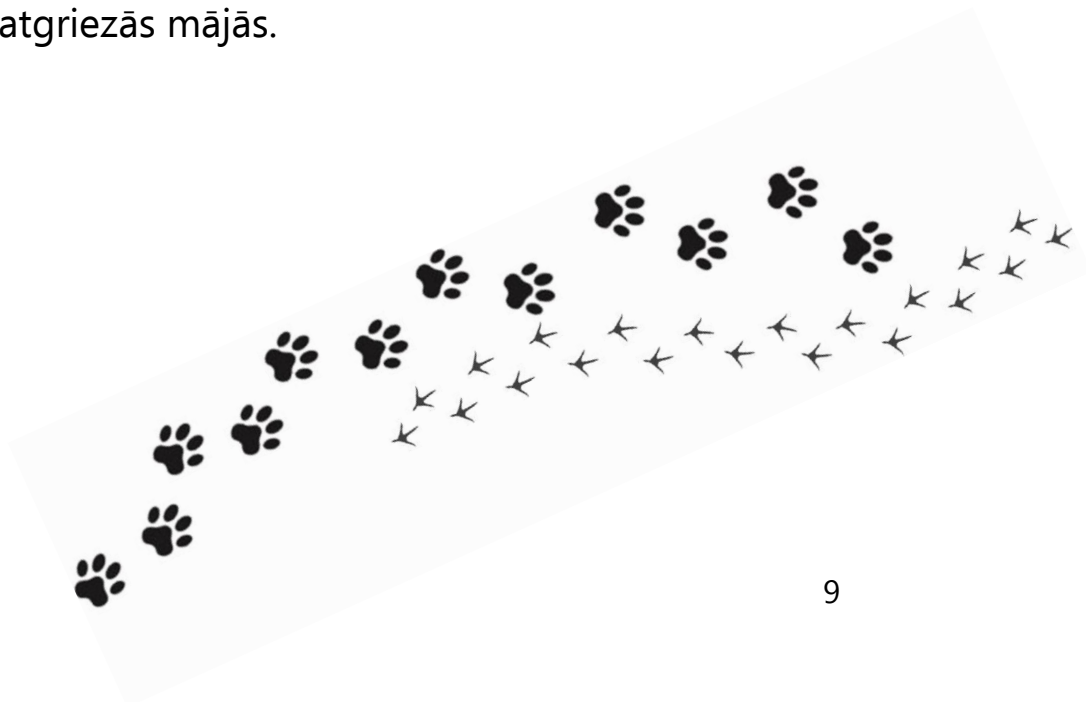

Brisis paklausīja saimniecei un atgriezās mājās.

Pēkšņi Brisis sajuta vēl kādu smaržu.
Viņš pacēla galvu un ostīja gaisu.
Smarža nāca no meža.
Tā bija meža dzīvnieku smarža.
Smaržoja pēc briežiem, mežacūkām un lapsām.
Smaržoja arī pēc stārķiem.

Brisis gribēja visu redzēt.
Viņš skrēja uz mežu.
Taču no mājas atskanēja saimnieces balss.
Saimniece sauca Brisi atpakaļ mājās.
Ko darīt?

Brisis ļoti gribēja iepazīties ar meža dzīvniekiem.
Taču vairāk Brisis gribēja klausīt savai saimniecei.
Tāpēc Brisis atgriezās mājās.

Saimniece samīloja paklausīgo Brisi.

Viņa teica:

“Uz mežu iet nedrīkst!”

Neko darīt!

Jāturpina iepazīt pagalmu!

Arī pagalmā bija interesanti.

Brisis satika vēl neredzētus putnus.

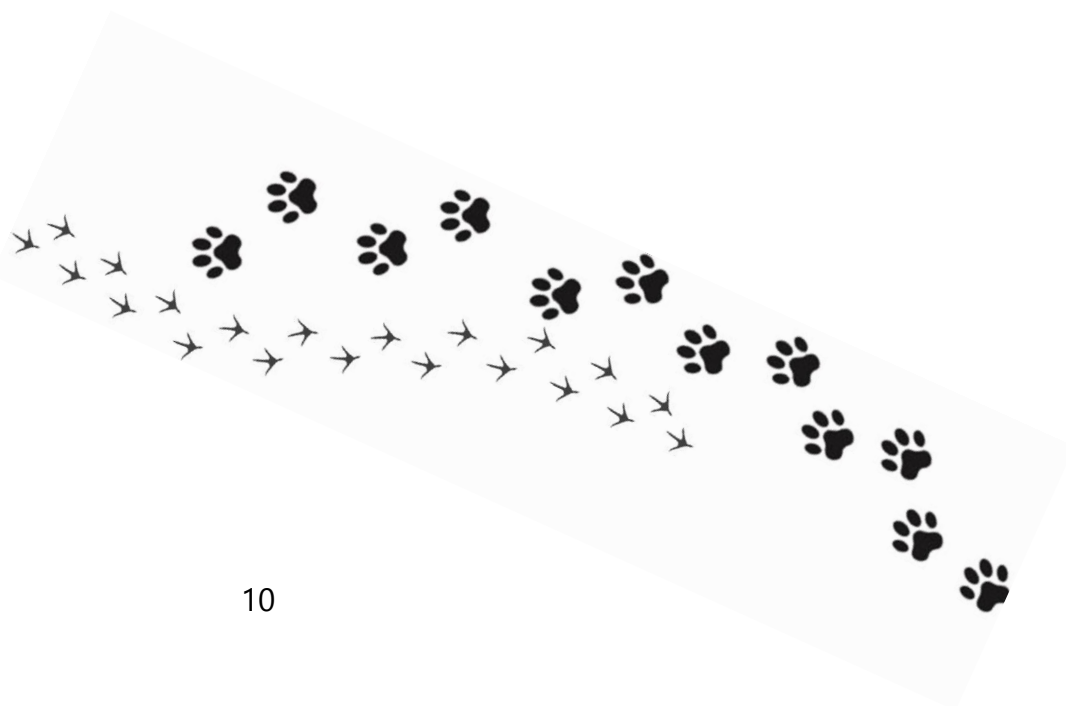
Tās bija krāsainas vistas.

Vistas bija daudz mazākas un ātrākas par Brisi.

Turklāt vistas runāja vēl nedzirdētās skaņās.

Pilsētā Brisis bija dzirdējis vārnas, baložus un kaijas.

Taču vistu klukstēšana Brisim bija kas jauns.

Brisis pirmo reizi satika vistas.

Brisis ēda kopā ar vistām.

Vistas skraidīja pagalmā pa zāli.
Uz brīdi viena vista pat pacēlās spārnos.
Sākumā Brisis no viņām baidījās.
Brisis gāja vistām apkārt lēni un bailīgi.

Brisis vēroja cilvēkus.
Cilvēki nebaidījās no vistām.
Tad Brisis nomierinājās un gāja draudzēties ar vistām.
Viņam patika ar vistām staigāt pa pagalmu.
Brisis pat ēda kopā ar viņām.

Tomēr dažām vistām nepatika Brisis.
Viņas sita ar knābi Brisim pa sānu.
Vistas knāba purnā un raustīja sunim spalvu.
Brisim sāpēja.
Taču Brisis bija gudrs.
Viņš neaiztika vistas.
Brisis gāja prom no nejaukām vistām.

Brisis gāja prom no nejaukām vistām.

Viena vista bija pavisam nejauka.
Vistai patika kaitināt Brisi.

Vista piegāja pie Briša un ieknāba viņam dibenā.
Brisis iesmilkstējās un griezās skatīties.
Bet vista apskrēja sunim apkārt.
Tad vista ieknāba Brisim sānā un atkal aizbēga.
Brisis griezās uz vienu pusi un uz otru pusi.
Taču vistu neredzēja.
Suns bija apjucis.
Bet vista turpināja skriet un knābt Brisim.

Vista kaitināja Brisi.

Brisis mierīgi gulēja pie vistām.

No nejaukās vistas Brisis turējās pa gabalu.
Taču pārējās vistas sunim patika.
Pie viņām Brisis pavadīja daudz laika.

Vienu dienu suns gulēja pie vistām un neko nedarīja.
Citu dienu Brisis atnesa vistām savu bumbiņu.
Tomēr vistas nemācēja ar bumbiņu spēlēties.
Viņas tikai bumbiņu paknābāja un aizgāja.

Brisis nebēdājās.
Viņš turpināja būt kopā ar vistām.
Agri vai vēlū Brisis un vistas būs draugi.

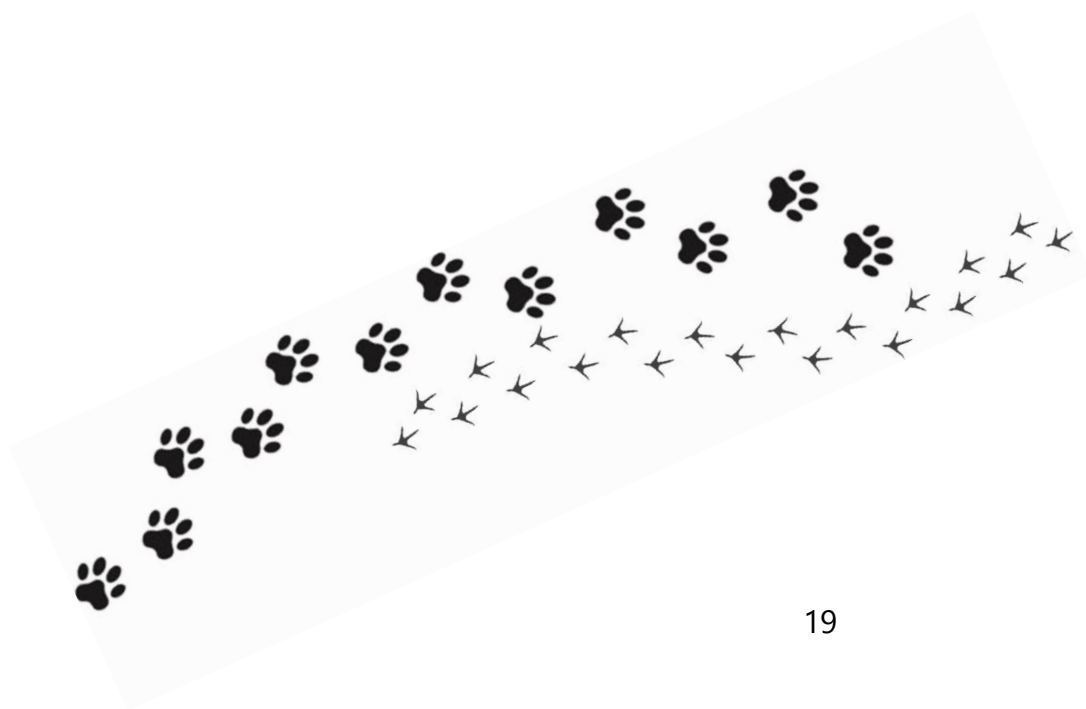
Drīz vien Brisim jau bija draudzene.
Tā bija vistiņa Zuze.

Briša draudzene Zuze.

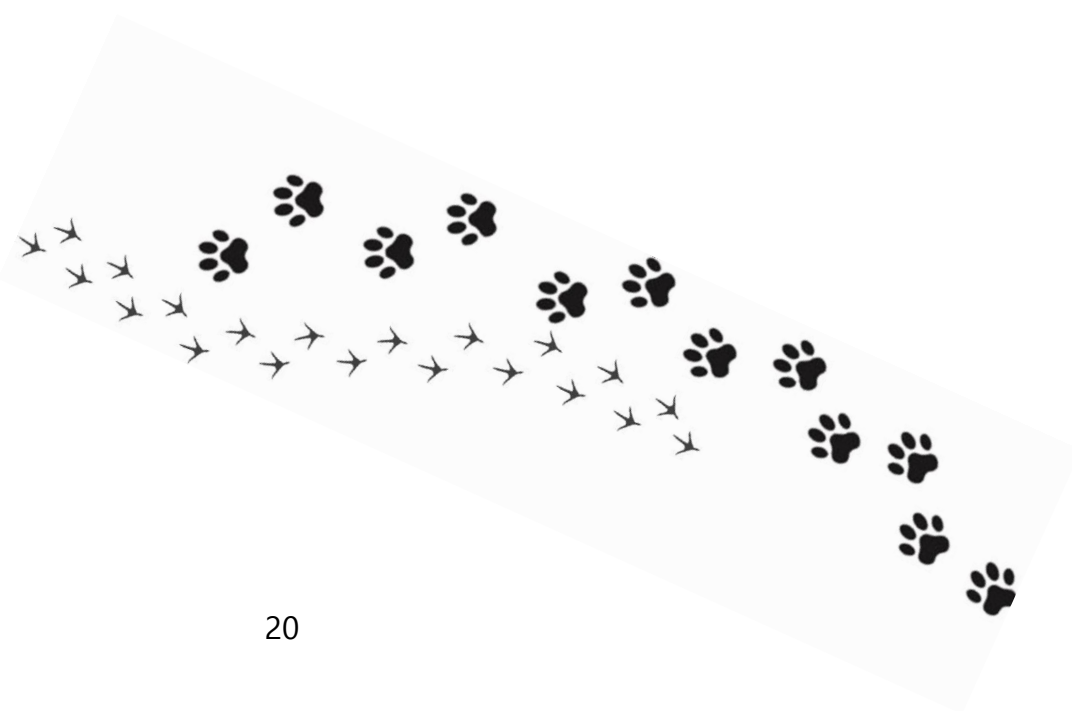
Zuze visur gāja līdzī Brisim.
Kopā viņi staigāja pa pagalmu un pļavu.
Abi gāja pa grāvjiem un starp puķu dobēm.
Pat mājā Zuze sekoja Brisim.
Cilvēki par viņu draudzību brīnījās.

Zuze bija laba draudzene.
Viņa neknāba Brisim sānos.
Zuze bija jauka pret Brisi.

Dažreiz Brisis ar Zuzi staigāja līdz cilvēkiem.
Kādu dienu viņi gāja līdz saimniecei pēc ogām.
Ogas auga krūmos pie strautes.
Strautu varēja pāriet pa šauru tiltiņu.

Pa tiltiņu viņi gāja rindā viens aiz otra.
Saimniece, Brisis un tad Zuze.
Tā bija drošāk.

Saimniece, Brisis un Zuze gāja pāri tiltiņam.

Brisis ēda ogas no krūma.

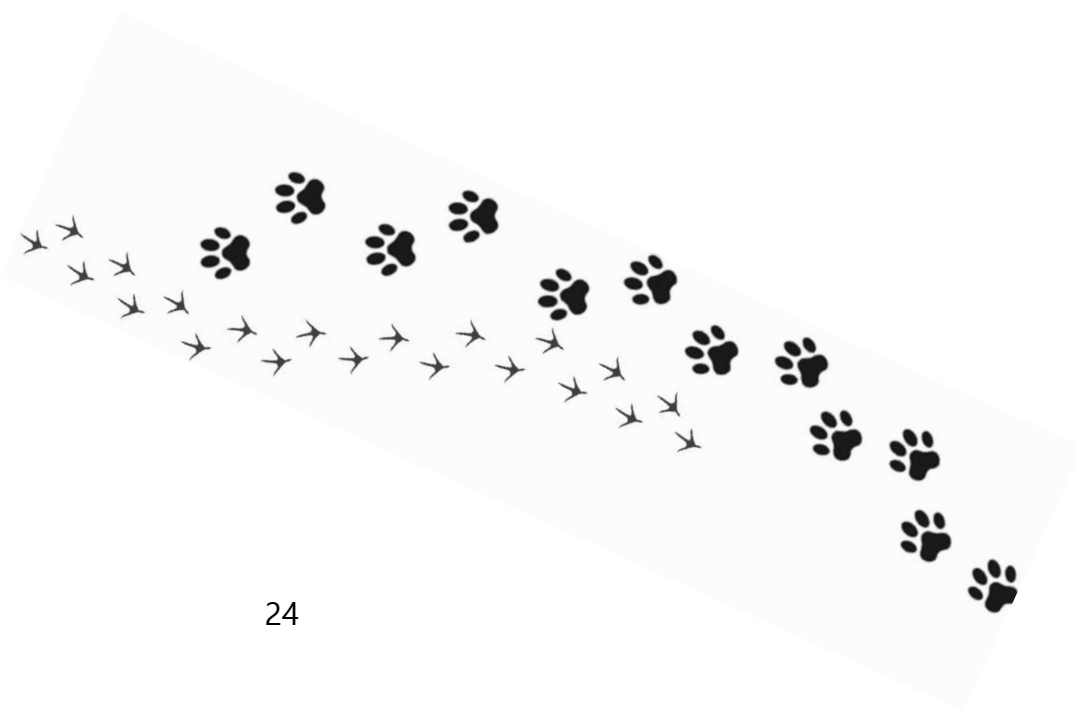
Brisis piegāja pie krūma un ostīja ogas.
Dažas ogas Brisis apēda.
Zuze darīja tāpat.
Brisis ēda ogas no augšējiem zariem.
Vista knāba ogas no apakšējiem zariem.
Viena oga sunim.
Otra oga vistai.
Tikai saimniece lasīja ogas grozā.

Tad saimniece teica:
“Ejam mājās!”
Brisis saprata.
Taču Zuze nesaprata.
Zuze tikai sekoja Brisim.
Ja jāiet — tad jāiet!

Visi trīs atkal gāja pāri tiltiņam.
Mierīgi un droši.

Pēkšņi sacēlās vējš.
Brisis sajuta kādu smaržu.
Suns apstājās un ostīja gaisu.
No meža smaržoja pēc kāda dzīvnieka.
Kurš meža dzīvnieks tas bija?

Brisis stāvēja un ostīja gaisu.

Izplestiem spārniem Leo skrēja pakaļ Brisim.

Pēkšņi no krūmiem iznāca zosu tēvs Leo.
Viņam nepatika Brisis jau no pirmās dienas.
Laukos Leo jutās kā saimnieks.
Leo bija skaudīgs.
Brisis nedrīkstēja staigāt pa zāli.
Suns nedrīkstēja draudzēties ar vistām.
Turklāt Brisis bija tikpat liels kā Leo.
Arī tas Leo nepatika.

Leo izpleta spārnus un skrēja virsū Brisim.
Taču Brisis bija aizņemts ar gaisa ostīšanu.
Viņš neredzēja Leo.
Brisis domāja par smaržu.

Leo skaļi iebļāvās un ieknāba Brisim sēnā.
Brisis iesmilkstējās un bēga prom.

Ar izplestiem spārnieniem Leo skrēja pakaļ Brisim.
Tā Leo izskatījās lielāks par Brisi.

Brisis nobijās un apjuka.
Suns varēja parādīt zobus vai iekost Leo.
Taču putnus laukos aiztikt nedrīkstēja.
Brisis to zināja labi.
Tāpēc suns skrēja prom no Leo.
Bet Leo sekoja Brisim.

Leo bija spēcīgs un varēja ilgi skriet Brisim pakaļ.
Brisis skrēja apkārt mājai.
Leo pakaļ.
Brisis pārlēca krūmam.
Leo pakaļ.
Brisis izskrēja cauri puķēm.
Leo pakaļ.
Brisis nevarēja no lielā putna aizbēgt.
Tāpēc Brisis paslēpās krūmos.
Bet Leo ar izstieptu kaklu meklēja Brisi.

Leo ar izstieptu kaklu meklēja Brisi.

No krūmiem iznāca Zuze.

Pēkšņi no krūmiem izskrēja Zuze.
Viņa skrēja tieši pretī niknajam Leo.

Zuze bija mazāka par Leo.
Tomēr drosme Zuzei bija liela.
Zuze palēcās un ielēca Leo krūtīs.
Taču tas Leo neapturēja.
Viņš turpināja meklēt Brisi.

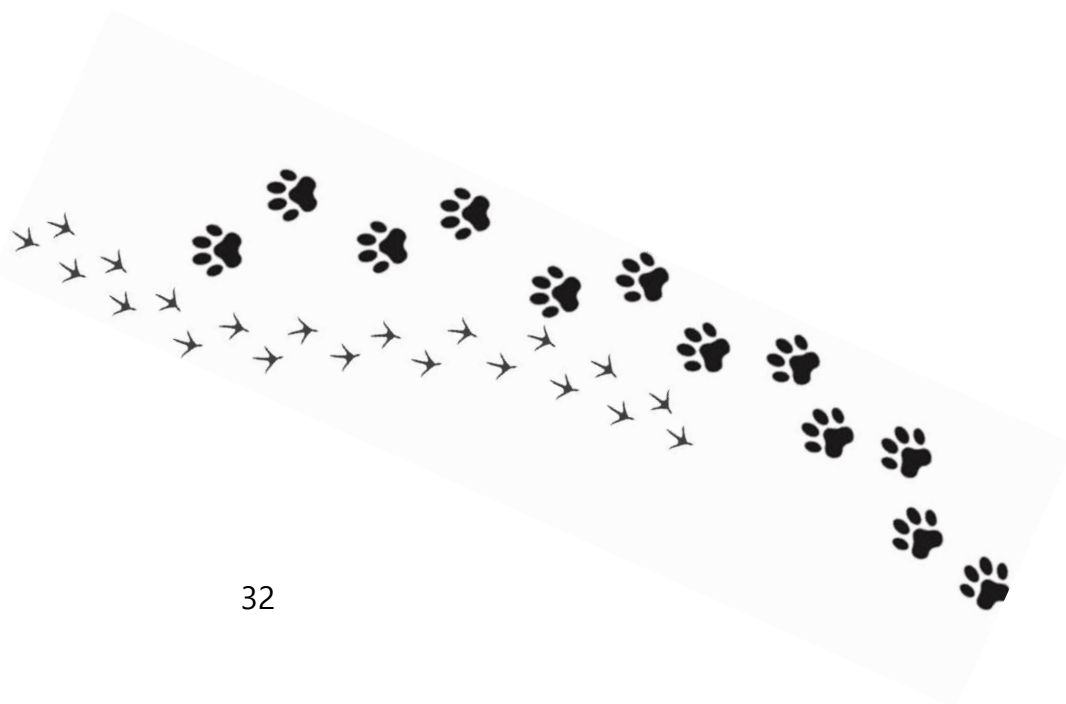
No tāluma traci redzēja pārējās vistas.
Zuze un Brisis bija briesmās!
Citām vistām Brisis nebija tik mīļš kā Zuzei.
Taču Brisis vistām bija draugs.
Pat nejaukā vista uztraucās par suņa drošību.

Vistas izpleta savus mazos spārniņus
un skrēja draugiem palīgā.
Vistas lēca virsū Leo
un knāba ar saviem mazajiem knābjiem.
Vistas neļāva darīt pāri Brisim.

Tik daudz vistām Leo nevarēja pretoties.
Leo nolaida spārnus un aizgāja projām.
Vistas priecājās par savu drosmi.

Nobijies Brisis iznāca no krūmiem.
Viņš skatījās apkārt.
Leo nekur neredzēja.
Brisis bija drošībā!
Suns piegāja pie vistām un pateicībā ierējās.

Brisis jutās ļoti laimīgs.
Suns pieliecās un nolaizīja dažas vistas ar savu slapjo mēli.
Tā bija Briša īpašā buča.

Nobijes Brisis iznāca no krūmiem.

Brisis ielēca mašīnā.

Jaunos draugus iegūst pamazām.
Taču ne visi var būt draugi.
Tagad Brisis to saprata.

Nemanot bija pagājušas brīvdienas.
Pienāca laiks braukt atpakaļ uz pilsētu.
Brisis atkal ielēca mašīnā.
Saimniece samīloja Brisi un čukstēja:
"Neskumsti!
Mēs vēl atbrauksim uz laukiem."

Nākamajā reizē Brisis cerēja sadraudzēties ar Leo.
Varbūt tas būs ilgi.
Varbūt Leo knābs Brisim.
Taču Brisis būs pacietīgs.
Kādu dienu Brisis un Leo būs draugi.
Tad viņi kopā spēlēsies un peldēsies.
Brisis un Leo kopā ēdīs un sildīsies saulē.
Cik tas būs jauki!

Brisis skatījās pa mašīnas logu.

Brisis skatījās pa mašīnas logu un domāja:
"Laukos tomēr ir labāk un jautrāk nekā pilsētā.
Arī gaiss laukos ir smaržīgāks."

Mašīna izbrauca no pagalma un sāka ceļu uz pilsētu.
Bet Brisis neskuma.
Viņš noteikti laukos vēl atgriezīsies!
Tur palika viņa jaunie draugi — vistas.

Briša jaunie draugi — vistas.

Brisis kopā ar saimnieci pilsētā.

Pateicības vārdi no autores

Brisis piedzīvojis daudz notikumu.
Viņš ir interesants suns.
Dažreiz Brisim gadās nokļūt nepatikšanās.
Tomēr vienmēr viss beidzas labi.

Gribu lasītājiem parādīt Briša stāstu bildēs.
Tāpēc grāmatiņā ir daudz fotogrāfiju.
Mana ģimene palīdzēja tās fotografēt.
Par fotogrāfijām gribu teikt paldies:
 🌸 savai mammai Guntai;
 🌸 savai māsiņai Elzai un viņas mammai Vinetai.

Teksti šajā grāmatā ir vieglajā valodā.
Rakstīt viegli un saprotami man palīdzēja Irīna.
Paldies viņai par pacietību un ieteikumiem.
Tagad Briša stāstu var lasīt visi.